

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ.

Πᾶσα δημοσίευσίς δεκτή ὑπὸ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.	ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ.	ΣΥΝΔΡΟΜΗ Ἔτος δραχ. 8. Ἀλλοδαπῆς φραγ. 8.
Αἰτήσεις ἀπευθυνταί Ἐφημερίᾳ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ Ἀργοστόλιον.	Τιμᾶται λεπτὰ 10.	Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΤΙΣ Ο ΑΙΤΙΟΣ;

Κατάστασις ἔκρυθμος, θέαμα ἀποτρόπαιον, εἰκὼν ἀπαισία, ἀκατανόητος, ἰδοὺ ἡ Ἑλλάς.

Ἡ Ἑλλάς ἡ τροφὸς τῆς ἀρετῆς, ἡ μήτηρ τῆς σοφίας, ἡ κοιτίς τῆς γενναιότητος!

Πῶς λοιπὸν, ὦ Ἑλλάς ἡ θρέψασα τοὺς Φερραίους καὶ τοὺς Διάκους, τοὺς Ἀριστείδας καὶ τοὺς Λυκούργους, τοὺς Θεμιστοκλέας καὶ Εὐρυβιάδας, πῶς Σὺ ἡ Ἑλλάς ἡ μήτηρ τῶν ὠραίων καὶ ὑψηλῶν αἰσθημάτων κατήντησες, θέαμα ἀποτρόπαιον, εἰκὼν ἀπαισία καὶ ἀκατανόητος.

Τι ἔπαθες λοιπὸν, δυστυχὴς κατὰ δίκην τῆς δολοφόνου Εὐρώπης καὶ ἀντὶ τοῦ ἄλλοτε ὑπερηφάνου καὶ μεγαλοπρεποῦς σώματός σου παρουσιάζεις σήμερον σκελετὸν δυσώδη καὶ ρυπαρόν;

Γιατὶ μέσα ἱστοὺς ὑπερλάμπρους ὀφθαλμούς σου οἵτινες ἐφώτισαν καὶ ἐλάμπρυναν ὅλα τὰ ψευδοπολιτισμένα ἔθνη τῆς Εὐρώπης, δὲν ὑπάρχει πλέον, εἰμὴ δάκρυα καὶ πικρία καὶ αἶσχος;!

Πῶς λοιπὸν Σὺ ἦς τὸ στόμμα ἥτο πλήρες ποιήσεως καὶ γλυκύτητος, πῶς σήμερον εἶνε πλήρες στεναγμῶν καὶ κατάρρας, πῶς τέλος πάντων τὸ θεῖον καὶ μεγαλοπρεπὲς μέτωπόν σου ὅπερ ἄλλοτε ἐστεφάνου τὸ ἀθάνατον διάδημα τῆς Σοφίας καὶ Δικαιοσύνης στεφανώνει σήμερον ὁ ἀπαίσιος ἐλεγχος καὶ ἡ ἀνήκουστος ἡττα;

Τίς λοιπὸν εἶνε ὁ αἴτιος τῆς καταστάσεως ταύτης, ποῖος ἀπὸ ΑΡΗΝ σὲ ἔκαμεν ΕΡΜΗΝ καὶ ἀπὸ ΑΘΗΝΑΝ σὲ ἔκαμε ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ;

Ποῖος ἔκαμε τὰ τέκνα Σου νὰ καλύπτωσι τὸ πρόσωπον ἐξ ἐντροπῆς καὶ νὰ δεικνύωσι τὰς σκελετώδεις σάρκας τῶν μὴ ἔχοντα ὄψασμα νὰ τὰς καλύψωσι;

Τίς ὁ αἴτιος ὅστις μετέβαλλε τὰς ἀγερώχους καὶ ὠραίας παρθένους Σου, εἰς λυποσάρχους κόρας τῶν ἀγυῶν καὶ εἰς χρυσοφόρους κόβκλας τῶν μεγάρων;

Τίς ὁ αἴτιος ὅστις μετέβαλλε τοὺς λέοντας στρατιώτας Σου εἰς λαγῶδες καὶ ἐλάφους;

Τίς ἐδίδαξεν τοὺς ἀξιωματικούς Σου νὰ ἀποβάλωσι τὴν ρηλητικὴν καταγωγὴν τῶν καὶ ἀντὶ σκληραγωγίας καὶ στρατιωτικῆς τέχνης, νὰ σιδηρόνωσι τοὺς μύστακας καὶ τὴν ὀσφὺν μέμπούστους νὰ περιβάλλωσι;

Τίς ἐδίδαξε τὸ καμαρωμένο Σου Ἀρχοντόπουλο, νὰ φεύγῃ διασκεδάζον εἰς τὸ αἰξ-λε-μπὲν καὶ τοὺς μυροειδεῖς λουτρόνας τῆς Εὐρώπης, καθ' ἣν στιγμὴν Σὺ ἡ Ἑλλάς, αὐτὰ τὰ τέκνα Σου, πνέουσιν τὰ λείψθια καὶ προσεγγίζουσιν εἰς τὸν ἀλληλοσπαραγμὸν καὶ τὴν αὐτοκτονίαν;

Τίς λοιπὸν, τίς ὁ αἴτιος;

Τίς ἔκαμε τὸν μέγαν ἐργατικὸν Λαὸν Σου νὰ πεινᾷ καὶ νὰ γυμνητεύῃ καὶ νὰ δίδῃ τὸ σῶμα καὶ τὴν τιμὴν του δι' ἐν τεμάχιον ἄρτου;

Τίς λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ βέβηλος ὅστις μετέβαλλε τὸ ἔδαφος Σου εἰς καταγώγιον κλεπτῶν καὶ ἀτίμων!...

Τὸν γνωρίζεις, ὦ Ἑλλάς, τὸν γνωρίζομεν πάντες. Εἶναι ἡ Διοίκησις!

Θρησκευτικὴ, Νομοθετικὴ, Ἐκτελεστικὴ καὶ Δικαστικὴ ἐξουσία εἶνε ὁ ἀληθὴς αἴτιος τῆς ἐλσεινῆς καὶ ἀποτροπαίου καταστάσεώς μας, αὕτη εἶναι ὁ αἴτιος τῆς πενίας μας, τῆς μωρίας μας, τῶν ἐγκλημάτων μας, τῆς ἀδιαφορίας μας.

Κατηραμένη νὰ εἶσαι ταύτη Διοίκησις Σὺ εἶσαι ὁ πραγματικὸς καὶ ἀταίριατος αἴτιος

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛ 25.44.0014.41.0001

μων της Ελλάδος — Σὺ εἶσαι ὁ αἰώνιος περονόσπορος — Σὺ εἶσαι ἡ φονεύουσα, — Σὺ εἶσαι ἡ ἐκπορνεύουσα, — Σὺ εἶσαι ἡ κλέπτουσα καὶ ἱεροσιλοῦσα!

Σὺ ναί! Σὺ, ὦ ἀστοργος καὶ κακοῦργα Διοίκησις, Σὺ ἡ πράξασα καὶ ἐξακολουθοῦσα νὰ πράττης ὅλα ταῦτα ἵνα ἔχῃς τὸν ἰδρωτὰ καὶ τὸ αἷμα τοῦ Λαοῦ ἵνα ἀφθόνως κραιπαλᾷς καὶ ὀργιᾷζῃς δι' αὐτῶν περίξ χρυσοκεντημένων ντραπεζῶν καὶ ἐν τῷ μεταξύ ἀχρείων γυναικῶν.

Πᾶσε λοιπὸν τὴν κρεπάλην καὶ τὰ ὄργια περίξ τῆς Τραπεζῆς ἐν ᾗ θυσιάζεται ἀφθόνως τὸ αἷμα καὶ τὸ σῶμα τοῦ δύστηνος Λαοῦ! Ἀρκεῖ ἡ αἱματοποσία, ἀρκεῖ ἡ θυσία τῶν παρθένων Τοῦ.

Πᾶσε πλέον διότι μὰ τοὺς Δαίμονας τῆς κολλάσεως ἐὰν ἐννοήσῃ τὰ ὄργια Σου καὶ τὰ αἵσχη Σου θὰ ἐγερθῇ τότε!

Καὶ ἡ ἐξέγερσις τῶν Λαῶν εἶνε ὁ θάνατος τῶν Τυράννων, εἶνε ἡ καταδάφισις τῶν μεγάρων, εἶνε ὁ φόνος τῶν μεγάλων κλεπτῶν, εἶνε τὸ ἀπαγχόνισμα τῶν ἀριστοκρατῶν, εἶνε πῦρ καὶ σιδηρὸς καίων καὶ ἀποτεφρόνων καὶ καλεῖται ΕΠΙ-ΝΑΣΤΑΣΙΣ καὶ αὕτη; ΠΡΟΟΔΟΣ.

Ο ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΣ

Ὡς νὰ μὴ ἤρχουν τόσα καὶ τόσα δεινὰ ἄτινα, αἱ κατὰ καιροὺς ὀστρογοδικαὶ Κυβερνήσεις τῆς Ελλάδος διὰ τῆς βουλοτολογίας, διὰ τῶν ἰδιοδικῶν συμφορώντων, διὰ τῆς δημοκοπίας καὶ ἀγυρτίας, ἐπεσώρευσαν ἐπὶ τῆς ῥάχους τῆς, ὡς νὰ μὴ ἤρκει ὁ κωμικοτραγικὸς πόλεμος καὶ ἡ Ἀνταλκίδιος Εἰρήνη, ὡς νὰ μὴ ἤρκει ὁ ἐλεγχος καὶ ὁ ξένος ζυγός, ὡς νὰ μὴ ἤρχουν λέγω ὅλα ταῦτα, ἐπέπρωτο νὰ πέσῃ ἐπὶ τῆς πολυπαθοῦς ταύτης χώρας καὶ ὁ περονόσπορος ὅστις ἐτελείωσεν τὸ ἔργον ὅπερ ἤρχισαν οἱ ἐντόπιοι μεγαλοπαρρηγοφορημένοι κλέπται καὶ οἱ μεγαλόβαθμοι φυγάδες!

Καὶ ἰδοὺ ὁ Λαὸς ἀμαθής, πένθης, ἐγκληματίας! Ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον μέχρι τοῦ ἄλλου ἡ Ελλάς παρουσιάζει κατάστασιν ἐκφυθμὸν μέλλον ἀπαίσιον· στάσεις, ἀντιστάσεις, φόβοι, ἀπελπισίαι, φόνοι, ἱεροσυλίαι, ἰδοὺ ἡ Ελλάς! πλὴν θὰ σταματήσῃ ἐδῶ; ὄχι!

Ἀμάθεια καὶ πένια ἔχουσι ἀποτέλεσμα τὸν φόνον, τὴν κλοπὴν τὴν παρνεϊάν,

Διὰ τὴν λοιπὸν Σεῖς οἱ Μητροπολίται καὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς, Βασιλεῖς καὶ οἱ Προϋπουργοὶ καὶ οἱ Ὑπουργοὶ καὶ οἱ Δικασταὶ καὶ Σεῖς οἱ Πλούσιοι

καὶ Ἰσχυροὶ, διὰ τὴν δὲν συγκινεῖσθε ἐκ τῶν δακρύων καὶ τῆς πείνης καὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ πτωχοῦ καὶ πᾶσχοντος ἐργάτου, διὰ τὴν ἐτυφλώθητε δυστυχεῖς καὶ δὲν βλέπετε ὅτι ἡ δυστυχία τούτου ἐπὶ τέλους θὰ γίνῃ ἡμέραν τινὰ καὶ ἰδική Σας δυστυχία, καὶ τὰ δάκρυα τοῦ καλὸν ὕδωρ μέλλον νὰ κατακαύσῃ τὰς ἀπανθρώπους καὶ κακὰς κεφαλὰς Σας;

Διὰ τὴν θέλετε νὰ ἀποδείξητε ὅτι εἰσθε μόνον χρυσοὶ ἀσχοὶ σκορποῦντες ἀέρα καὶ ἀκαρθασίαν εἰς τὰς κοινωνίας ἐν αἷς ζῆτε;

Δὲν γνωρίζετε ὅτι αὐτὸς ὁ Λαὸς ὁ πᾶσχων καὶ βραχένδυτος, ὅτι εἶνε ἐκεῖνος ὅστις σὰς περιέβαλλε μὲ τὰ ὑπουργήματα καὶ μὲ τὸν χρυσὸν καὶ Σὰς ἐνεθρόνισεν εἰς τὰ Παλάτια καὶ εἰς τὰ μέγαλα τὰ ὅποια Σὰς κατεσκεύασε χύσας ποταμούς ἰδρώτος καὶ αἵματος;

Δὲν γνωρίζετε ὅτι αὐτὸς εἶνε γυμνὸς διότι σεῖς τοῦ ἀφηρέσατε τὰ ἐνδύματά του, δὲν γνωρίζετε ὅτι πεινᾷ διότι ὁ ἄρτος τὸν ὅποιον παράγει σκῆπτων ἀπὸ πρωίας μέχρι ἐσπέρας δὲν ἀρκεῖ νὰ τρέφῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ Σὰς τοὺς τόσους κηφήνας καὶ χασομέρηδες;

Δὲν φροντίζετε τοῦλάχιστον δι' ἐνὸς κοινοῦ ἐράνου ἢ ἄλλου οἰουδήποτε φιλανθρωποῦ μέσου, νὰ κρατήσῃτε ἐν τῇ ζωῇ τοὺς λειμοκτονούντας ταλαίπωρους ἐργάτας, διὰ νὰ τοὺς ἔχῃτε ἐπιτέλους καὶ εἰς τὸ ἐξῆς σκλάβους καὶ ἔρμαιον τῶν ἰδιοτροποιῶν Σας;

Ὅταν αὐτοὶ ἀποθάνωσιν τῆς πείνης ἢ ἐγκλεισθῶσιν ὡς ἐγκληματίαι ἐν ταῖς φυλακαῖς, τίς θὰ καλλιεργήσῃ τοὺς ἀγρούς καὶ τὰ τοιφλίκια Σας δι' ὧν θὰ φάγητε τὸν ὀρεῖόν Σας ἄρτον; τίς θὰ σκάψῃ τὰς σταφιδαμπέλους καὶ ἀμπέλους δι' ὧν θὰ πῆτε τὸν γλυκύτατον οἶνόν Σας καὶ θὰ κλέψῃτε ἀρκετὴν σταφίδα ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι διορίζεσθε σταφίδαποθηκάριοι τοῦ παρακρατήματος;

Τίς θὰ κόψῃ τὰ ξύλα δι' ὧν θὰ θερμανθῇ κατακεκλιμένοι εἰς τὰς παχυλὰς στρωμνάς Σας; τίς λέγω ἵνα μὴ μακρολογῶ, θὰ κάμῃ ὅλα ταῦτα ὅταν ὁ τάλας ἐργατικὸς κόσμος ἀποθάνῃ ἢ φυλακισθῇ;

Λάβετε, λάβετε πρόνοιαν ἐφ' ὅσον ἐστὶν καιρὸς, διότι ἐν τῷ Ἀδελφῷ ἐστὶν μετάνοια!

Εἶθε ἡ φωνὴ τῆς Ἀναστάσεως ν' ἀναστήσῃ τὰς νεκρωθείσας καρδίας Σας καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ μέσα εἰς τὰς μεμαλακισμένας κεφαλὰς Σας τὴν κοινήν συνεργασίαν καὶ βοήθειαν ὅπως σωθῇ εἰς Λαὸς ἐκ τοῦ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ὅπερ θὰ προκαλέσῃ ἐντὸς ὀλίγου ἢ ἐκ τῆς ἀδιαφορίας Σας ἀμυνὰ κατὰ τῆς πείνης.

Η ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

Μετ' ἀληθοῦς ψυχικοῦ πλάνου καὶ μανίας ἀναγνώταμεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 67 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 Ἰουλίου 1900 φη

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Π. Ν. ΗΤΟΛΛΑΥΣ

φίσημα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Χαλκιδέων, ὅπερ ἐδῆμο-
σίσησεν ὁ συνάδελφος Ἡρωὶς, ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22
Ἰουλίου ε. ε. φύλλῳ τῆς, καὶ ὅπερ ἐπισημοποιεῖται καὶ βεβαι-
ὸν τὰ βασιλευσθέντα καὶ τὰς κακώσεως ὡς ὑπέστη ὁ Ἕλληνας
πολίτης Ἀγ. Γίγας ὑπὸ τῶν ἐκείνου ἀπηνόμοιων ὀργάνων,
ἐπὶ κλησὶν ποιεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἀπομακρύνῃ ἐκ τῆς
ἀτυχούς πόλεως τῶν Χαλκιδέων, τὰ παρὰ ταῦτα ὄργανα
τοῦ δεσπότη ἐν αὐτοῦ αἰῶνος.

Ἀλλ' ἔπρεπε λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ Ὑπουρ-
γὸς τῆς Δικαιοσύνης νὰ περιμένωσι δημοτικὰ φησίσμα-
τὰ διὰ νὰ ἐκτελέσωσι τὰ στοιχειωδέστερα τῶν καθήκοντων
δι' ἃ ἐτάχθησαν;

Ἐπρεπε πρὸ τοιοῦτου ἐγκλήματος διὰ τὸ ὅτι οὐκ ἐπρόσβλη-
τοῦτον καὶ τοσοῦτον αἷμος εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων μας καὶ
πρὸ τοῦ ὁποῦ ὄχι οὐδὲν ὅλα τὰ ἐγκλήματα τῶν ἀπαισιωτέρων
τῶν αἰώνων κακοῦργων, ἔπρεπε λέγομεν νὰ μισώσιν οἱ διοι-
κούντες σήμερον τὴν τύχην τῆς Ελλάδος;

Ἐπρεπε νὰ περιμένωσι νὰ γαλθάνωσιν ἀπὸ τὴν ὀδὴν
τῶν πολιτῶν γὰρ νὰ ἀνατίθωσιν ἀπὸ τὸν Ἀθήνα εἰς ὅν τοὺς
ἔρριψε ἡ μακροθυμία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ; ὡς ἴδωμεν.

Κύριε Ὑπουργέ τῆς Δικαιοσύνης, Κύριε Κυβερνήτις, μήπως
ἀπεκοιμήθητε τὸν ὕπνον τῶν μακάρων; εἰ διότι τοῦλάχιστον
τούτε ὁ δυστυχὴς Λαὸς θέλει ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ Σας καὶ ἐὰν ἦτο
λίαν σωτικὸν τοῦτο; ἀλλ' ἐὰν ὄχι; τότε τί Διάβολο ἐκάθισε
ἐπάνω στὰ μάτια Σας; καὶ δὲν βλέπετε τί γίνετε ὀλοτριγί-
ρω Σας; δὲν ἤκούσατε λοιπὸν τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰς ἐφημερί-
δας ὅτι εἰς τὴν Χαλκίδα ἔχει ἐνθρονισθῇ ὁ Πέτρος Ἀρ-
βουεὶς καὶ δέρε καὶ βράζει καὶ φονεῖ καὶ ἔχει θέσει εἰς
ἐνέργειαν τὸν βούρλο, τοὺς τροχούς, τὰς στρέβλας καὶ τὰς
πυλὰς; Δὲν ἤκούσατε ὅτι ἄνθρωποι, Ἕλληνες, πολῖται, ἐλεύ-
θεροι, συνταγματικοὶ βασιλεύοντες ἐντὸς τῶν ἀστυνομικῶν κα-
ταγωγίων τῆς νέας ταύτης Ἱεροεξεταστικῆς ἐπι-
τροπῆς ἣτις καλεῖται Ὑπὸ τῶν ὀνομάτων ἡ Ἀστυνο-
μία; ἔ. Ἐντροπὴ τέλος πάντων, δὲν φρικιάτε ἐπὶ τοιαύταις
εἰδήσεσι;

Πῶς ἀκόμη περιμένετε καὶ δὲν ἐκαλέσατε αὐθαρῆ
ὅλους τοὺς κακοῦργους καὶ δουλοφρόνους ἐκείνους; πῶς δὲν τοὺς
ἐκπύνατε αὐθαρῆ; πῶς δὲν τοὺς ἐφυλακίσατε, πῶς δὲν ἐσωστή-
σατε ἐκτακτὸν Δικαστήριον ἵνα καταδικάσῃ τὰ ἀνθρωπομόρφα
ταῦτα θηρία; Τί, εἶνε ἐγκλήματα ταῦτα ὥστε νὰ μένωσι μίαν
κὴν στιγμὴν ἀτιμώρητα; Εἰ Κύριοι!

Εὐπνίστατε ἐνεργήσατε πατάσατε τὴν κεφαλὴν τῶν ὀργια-
ζόντων ὀργάνων τῆς ἐξουσίας! ἐβράνθη ὁ Λαὸς νὰ Σὰς; πλὴν
ῥῶν, νὰ Σὰς περιβάλλῃ μετ' ἐξουσίας καὶ τί-
τλους, διὰ νὰ ἀδιαφορεῖτε, διὰ νὰ ἦτε ἡλίθιοι
θεοὶ τῶν πληγῶν καὶ δεινῶν του, τῆς πείνης του
καὶ γυναικῶν του.

Γρηγορεῖτε, ἐργασθεὶτε καὶ σεῖς ὑπὲρ αὐτοῦ ὅπως ἐκεῖνος ἐρ-
γάσῃτε διὰ Σας, ἀγαπήσατέ τον ὅπως ἐκεῖνος ἀγαπᾷ Σὰς.
φροντίσατε διὰ τὴν καταπατουμένην ἐλευθερίαν του ὅπως ἐκεῖ-
νος θέτει τὰ στήθη του διὰ τὴν ἰδικήν Σας.

Τιμωρίζετε! τιμωρίζετε! ἄλλως πολὺ ἐπισπεύδατε
τὴν ὥραν τῆς παραδειγματικῆς τιμωρίας
Σας.

Φρίξατε σκεῖ τῶν προγόνων μας! καὶ Σας αἱ μέλλουσαι
γενεαὶ ἐθιμώδετε ὅτι ὕπουργός ἐντος ἐν Ἑλλάδι τοῦ κ. Καρα-
γάλλου καὶ προϋπουργὸς ἐντος ἐν τῷ Ἑλευθέρῳ τούτῳ Συν-
ταγματῇ καὶ Βασιλεῖ τῷ κ. Κοντῇ καθιερώθησαν αἱ Βάσανοι
κατὰ τὴν ἐκείνου ἐκείνου ἀντιτάκτου Βασιλο-
καύτους.

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ

Ὁ ἄνθρωπος εἶνε φυσικὸν νὰ ὑποπίπτῃ χάριν
τῆς ἀτελείας του εἰς λάθη, διὸ καὶ τὸ μὴ λανθάνειν,
ὡς λέγει ὁ Βίκτωρ Οὐγγῶ εἶνε ὄνειρον τῶν ἀγγέ-
λων, πλὴν ὅσον φυσικὸν εἶνε τὸ λανθάνειν διὰ τὸν
ἄνθρωπον, τόσον ἀφύσικον εἶνε τὸ νὰ μὴ θέλῃ νὰ
διορθώσῃ τὰ λάθη του καὶ μάλιστα ὅταν καθ' ἐκά-
στην τοῦ τὰ ὑποδεικνύωσιν αὐτὰ τὰ πρά-
γματα.

Ὅπως λοιπὸν εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν εἶνε
συγχωρητὸς ὁ ἄνθρωπος ὁσῶς, εἰς τὴν δευ-
τέραν εἶνε ἀσυγχώρητος, καὶ ὅπως εἰς τὴν πρώτην
περίπτωσιν ὀνομάζεται ἀγαθός, οὕτως εἰς τὴν
δευτέραν ὀνομάζεται — ἐξ ἐπαγγέλματος
ἐγκληματίας — ἐξ ἐπαγγέλματος κακῆς
πίστεως. — Τοὺς τελευταίους τούτους τίτλους
κινδυνεύει ἡ ἀξιότιμος ἐταιρία ἥτις ἀνέλαβεν τὴν
ἡλεκτροφώτισιν τῆς πόλεως μας, νὰ τοὺς ἀναλάβῃ
δι' ἴδιον λογαριασμόν.

Ἡμεῖς τὴν συμβουλευόμεν νὰ ἀλλάξῃ διαγωγὴν
εἰς τὸ μέλλον, διότι μὰ τὴν ἀλήθειαν ἐὰν ἐξακολου-
θήσῃ τόσον φανερά νὰ ἀρπάξῃ παρὰ τὰς συμφωνίας
τὸ συμφωνηθὲν ἀρκετὰ τρογγύλον ποσὸν παρέ-
χουσα τὸ τρίτον τοῦ συμφωνηθέντος φωτός. τὴν βε-
βαιούμεν ὅτι πολὺ κακὸ παιγνίδι παίζει ἡ δὲ τελευ-
ταία παρτίδα ἡμπορεῖ νὰ εἶνε πρὸς ζημίαν τῆς, διό-
τι ἐὰν ὁ κ. Δήμαρχος καὶ οἱ κ.κ. Δ. Σύμβουλοι ἐξ
ἐπιεικίας δὲν ἐφήρμοσαν δικαιότερα καὶ ἀνδρικώτερα
μέσα πρὸς καταστολὴν τῆς ἀναφανδὸν κλεπτομένης
περιουσίας τοῦ δήμου δὲν ἐπαταῖ ὅτι καὶ οἱ δημόται
πληρώνοντες ἀρκετοὺς φόρους διὰ τὸν φωτισμὸν καὶ
ἐξωραϊσμόν τῆς πόλεως τῶν, ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωσι
ἀδιαφοροῦντες ἢ συγχωροῦντες κάθε ἐπιτήδειον καὶ
κάθε ἐκμεταλλεὺτὴν ζητοῦντα μὲ τὰ χρήματά του
νὰ ἐντροπᾷ καὶ διασκεδάσῃ ἐν τρυφαῖς καὶ διασκε-
δάσει ἡκίστα ἀγαθαῖς.

Ἐὰν πάλιν ἡ ἐταιρία ἔχῃ πεποίθησιν εἰς τὴν
ὑποστήριξιν ἐκείνων ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς οἷτινες
συγχρόνως, ἔχουσι σχέσιν μὲ τὸ δημοτικὸν Συμ-
βούλιον καὶ οἷτινες ὡς ἡ φήμη λέγει πολλὴν ὑπο-
στήριξιν τῆς παρέχουσιν διὰ τὸν λίαν φυσικὸν λό-
γον αὐτοὶ γλύφουσιν ὀλίγα κόκκαλα νὰ πλανᾶται
διότι ἡμεῖς τῆς λέγομεν ὅτι μὲ τὰ σύρματα μὲ τὰ
ὅποια ἐδέθη τὸ ταλαίπορον Ἀργοστόλιον χωρὶς νὰ
κλέψῃ καὶ νὰ ἀγυρτίσῃ λίαν πιθανὸν εἶναι νὰ
χρησιμεύσωσι πρὸς δέσιμον τῶν τοιοούτων καὶ
τοιοούτων.

Ἐγράψαμεν ταῦτα ἐν συλλήβδην, ἐπιφυλασσό-
μενοι νὰ ἐπανελάβωμεν διδακτικώτεροι καὶ μάλλον
ἐξηγηματικοί.

—XXXX—

ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ Η ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ;

Τεταρκαγμένοι οί τύραννοι τῆς Ὑψηλίου βλέπουν· ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν θρόνων τῶν τὰ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καταρρέον· γιγαντιζῶς ἀπαισιῶν οἰκοδόμημα τοῦ καθεστῶτος ὅπερ ὑδρῖσαν πατοῦντες ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν Λαῶν καὶ λουόμενοι εἰς τοὺς ποταμούς τῶν αἱμάτων καὶ δακρύων τῶν ἀδυνάτων.

Τεταρκαγμένοι καὶ ἀσφικτιῶντες προβλέπουν· ὅτι ταχύτερον ἢ ὅσον φκίνεται θείουσι καταπέτῃ αἱ χροαὶ βαθμίδες τῶν ἀπαισιῶν θρόνων τῶν καὶ τὰ ἀδχαντοκόλητα στέμματα δι' ἃν κοσμοῦνται οἱ τρομεροὶ οὗτοι δολοφόνοι τῆς ὕψηλίου, Κεχηνότες καὶ μαινόμενοι ζητοῦσι νὰ συγκρατήσωσι διὰ τῶν διεθνῶν συνεδριάσεων τῶν καὶ τῶν κρυφίων ἀποφάσεων τῶν, τὰς αἰμορροῦντες σημαΐας τῆς ἀλληλοσφαγῆς καὶ ἀλληλοκτονίας τῶν ἀδελφῶν Λαῶν!

Φρικιῶντες βλέπουν· περὶ τῶν δαιμονισμένων κεφαλῶν τῶν, καὶ τῶν αἰμοβόρων καρδιῶν τῶν ὑψόμενον τὸ πιστόλιον καὶ τὴν μάχαιρην, οὐχὶ τῶν δολοφόνων, ὡς τοὺς ὀνομάζουσιν οἱ ἡλίιοι καὶ κοῦροι ἄνθρωποι, τὸ πιστόλιον καὶ τὴν μάχαιραν τῶν ΕΚΔΙΚΗΤΩΝ τῆς πασχούσης καὶ τυραννομένης ἀνθρωπότητος.

Αἱματόφυρτοι καὶ σκοτοδινιῶντες αἰσθάνονται τὸν σίδηρον εἰσέρχόμενον εἰς τὰς χαλκοδίνους καρδίαις τῶν καὶ τότε καὶ μόνον ὥς τότε ἀναμνησκονται τὸ "μάχαιραν δώσεις μάχαιραν λάβεις", ἀλλ' ἀρχῇ, εἶνε ἀρχὴ πλέον!

Ὁ σίδηρος καὶ τὰ τηλεβόλα καὶ αἱ ἀνθρωποκτόνοι μηχαναὶ καὶ αἱ ἐκρηκτικαὶ βλαὶ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα μετὰ τῆς σφαγῆς καὶ τοῦ αἱματος ἄντιον ἄλλον σκοπὸν δὲν εἶχον εἰμὴ τὴν ἀλληλοκτονίαν τῶν Λαῶν, διὰ νὰ ἀνερχῶνται ὑψηλὰ οἱ Τύραννοι οὗτοι, θέλωσι χρησιμεύειν πρὸς τιμωρίαν τῶν μεγάλων τούτων ἐνόχων οἵτινες ἀπαθεῖς καὶ λήμπονες ἐκ τῆς χλιδῆς καὶ τοῦ χρυτοῦ ἐδαιμούρησαν τὰ μέσα ταῦτα τῶν παραδόξων ἐνδρῶν τῶν ἱερῶν μυριάδας στρατιωτῶν φονευσμένων, ἀλληλοσπαρασσόμενους, ἀπειρίαν ὀρφανῶν πεινῶντων καὶ γυμνῶν καὶ μάτην ζητούντων τὴν μελίχιον φωνὴν τοῦ δούστου πατέρα τῶν, ὅστις ἐφονεύθη μετὸν σίδηρον μετὸν ἄποτον τὸν ὅτιλιν οὗ τύραννος προβάλλων δέθεν τὸ ὄνομα Πατρίς; Ἀλλὰ πατρίς εἶνε αὐτὸς ὁ Λαός.

Τί ἄλλο λοιπὸν πράττουσιν οἱ τύραννοι οὗτοι πρὸς νὰ ὀπλιζοῦσι αὐτοὺς τοὺς Λαούς κατὰ τῶν ἐκτῶν τῶν, ἐπιτυχάνοντες οὕτω ἀπ' ἐνὸς τὴν ἀδελφοκτονίαν καὶ τὸν χωρισμὸν καὶ τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν ὀρφάνειαν τῶν Λαῶν καὶ ἀπ' ἐτέρου τὴν μαλθακότητα καὶ τὴν ματαιοδοξίαν, καὶ τὴν χλυδὴν καὶ τοὺς ἀδάμαντας καὶ τὸν χρυσὸν καὶ τὰς ἀπολύσεις καὶ τὴν τυραννίαν δι' ἐκτούς;

Διὰ τί λοιπὸν;

Τὴ φυσικώτερον τοῦ νὰ φονεῖνται καὶ τιμωρῶνται μετὰ τὰ ἴδια τῶν ὀπλα.

Πρὸς αὐτὸν τὸν πάταγον καὶ ἡ τόση ταραχὴ καὶ τὰ τότε δάκρυα, διότι ἐφονεύθη εἰς Τύραννος ἔστω ἄθω· οἷα μωρία! δὲν ἦτο ἄνθρωπος οὗτος; διότι ἡ μωρία τῶν ἀνθρώπων τὸν περιέβαλλε μετὰ ἕνα πᾶν καὶ τὸν ἐκάθισε εἰς ἕνα θρόνον, νομίζετε ὅτι ἀπέκτισε ποιοσώτερα τῶν φυσικῶν καὶ ἀπαρκαγμάτων τοῦ ἀνθρώπου δικαιωμάτων;

Ἡ νομίζετε ὅτι ἔρκει ὁ αἶθλος μόνον ἵνα γίνῃ ὁ πάταγος καὶ χυθῶσιν τότε δάκρυα καὶ τόση λύπη; ἀλλ' ὁ φο-

νεύμενος στρατιώτης ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας διὰ τὴν ἐγείρει τότεν πάταγον καὶ τότε δάκρυα;

Δὲν κἀνθετε ἐπὶ θρόνου, δὲν λέγεται Τύραννος, δὲν φορεῖ χλαμύδα;... ΣΚΑΤΑ!...

Φορεῖ τὴν χλαμύδα τὴν ἀφ' ἧς τὸν τῆς αὐταπαρνήσεως φορεῖ τὸ στέμμα τὸ ἀθάνατον τῆς ἀγαθῆς γενναϊότητος!

Θέλετε νὰ κλαύσωμεν τὸν τύραννον ἢ τὸν ἄνθρωπον, καὶ θέλετε νὰ καταδικάσωμεν τὸν ἐκδικητὴν τῆς ἀνθρωπότητος τὸν πρόδρομον τῆς ἐλευθερίας, ἰσότητος, ἀδελφότητος, ἢ τὸν φονέα, ... σκεφθῆτε...

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ. Εἰς τρεῖς συνεδριάσεις ἐψήφισεν, τὸ Δ. Σ. Ἀργοστολίου πρόστιμον, εἰς 100 — 150 καὶ 250 δραχ. εἰς βάρος τῆς ἐντίμου ἐταιρίας τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός — καὶ ὁμοῦ καὶ κατόπιν τῆς τριπλῆς καὶ συνεχοῦς ταύτης μομφῆς ἡ πρωτοφανὴς ἐταιρία ἐξακολουθεῖ τὸ τίμιον καὶ λίαν ἐνθαρρυντικόν, διὰ τοὺς τυχόν ἄλλους δήμους τοῦ κράτους οἵτινες θὰ ἐζήλουν νὰ συναλλαχθῶσιν μετὰ τούτους εἰδους ἀνθρώπους, ἔργον τῆς! — Ἐν τούτοις δὲν νομίζει καλὸν τὸ Δ. Σ. καὶ ὁ Δήμαρχος, νὰ κρατήσῃ ὁλόκληρον τὸ στρογγυλὸν ποσὸν τῶν κατὰ μῆνα διδομένων 2,500 φράγκων, μὴπως σαφρονισθῇ ἡ τιμὴ αὕτη ἐταιρία;

— Ο ΑΡΓΟΣ. Συνεχῶς βλέπομεν τὴν Ἀστυνομίαν νὰ κατὰ τῃ ἄρτους λιποβαρεῖς καὶ κακῆς ποιότητος, συλλαίροντες ἀπ' ἐνὸς τὴν ὡς πρὸς τοῦτο καλῶς ἐργαζομένην Ἀστυνομίαν, συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τοὺς προμηθεῖς τοῦ ἄρτου διὰ τὴν ἀππλαχνοῦ καὶ σιγματιστέαν διαγωγὴν τῶν, συλλυπούμεθα δὲ συγχρόνως καὶ τοὺς ἐαυτοὺς μας, διότι μετὰ τὴν καλὴν θέλησιν τὴν ἠποῖαν καταβάλλωμεν ἵνα τοὺς παρουσιάζωμεν ἐνώπιον τῶν ἐξουσιῶν ὡς τιμίους ἀνθρώπους καὶ λυποῦμενος τὴν πείναν τοῦ Λαοῦ, ἐν τούτοις ἀποδεικνυόμεθα ψεύσται ἀφ' οὗτοι ἀποδεικνύονται καταχραστὰ καὶ κλέπται. — Πρὸς τὸ παρὸν ταῦτα...

— ΚΑΚΟΣ ΟΙΩΝΟΣ. Ὁ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου λειτουργῶν ἀτμόμυλος ἀλεύρων τοῦ κ. Καμηλάτου ἐπαυσε λειτουργεῖν, αἱ δὲ ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενοι ἐργάται εὐρίσκονται ἤδη αἰετὶ ἐργασίας. — Εὐχόμεθα τὴν τύχην τοῦ καταστήματος τούτου νὰ μὴ ἀκολουθήσῃ καὶ ἄλλαι μηχαναὶ καὶ καταστήματα, πλὴν ὁμολογοῦμεν ὅτι πολλὸς φόβος μὴ κατέχῃ ὡς πρὸς τὸ ἐναντίον.

Τούτῃστιν συμπαιρῶμεν ὅτι βιομήχανοι καὶ καταστήματα, μὴ δυνάμενοι ὡς ἐκ τῆς κακῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν καταναλωτῶν, οὔτε νὰ εἰσπράξῃσι τὰ εἰς αὐτοὺς ὀφειλόμενα οὔτε νὰς ἀγορᾶς νὰ κάμωσιν, ἅτε τῶν εἰδῶν μὴ καταναλιττομένων συμπαιρῶμεν λέγω ὅτι ἐν ἐκ τῶν δύο θὰ συμβῇ, ἢ θὰ φανῶσιν, ἄνθρωποι κακῆς πίστεως, ὅπερ εἶνε ἀδύνατον διότι ἡ ἀγορὰ Ἀργοστολίου εἶνε γνωστὴ ἐπὶ παραδειγματικῇ τιμότητι ἅτε τούτου πανθομολογουμένου παρ' ὅλων τῶν μεγάλων ἀγορῶν τῆς τε Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑξωτερικοῦ, ἢ ὅπερ λίαν πιθανόν, θὰ ἀναγκασθῶσιν νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Καμηλάτου, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τότε ποῖον.

Ἐργάται καὶ μικροῖς, τίμιαι ἀμφότεροι μέχρι τῆς χθὲς καὶ ἐργατικοί, τίς εἶδε πρὸς τοὺς μεταβάλλει ἢ αὐτοὺς ὅταν θὰ τοὺς εἶδεν γυμνοὺς καὶ πεινῶντας! Σκεφθῆτε ὅλην τὴν Κρίσιν τοῦ κράτους ὡς κέρτερον τὸν ἀρχαιότερον καὶ τέλειον ποῖος θὰ φαίηται τοῦ λόγου σας; δὲν φαίνεται τὴν μέλλουσαν νὰ δημιουργήσῃ κατάστασιν; διότι εἰς τὰς κέρτεροις βεβαίως, ναι! ἀλλὰ θυμηθῆτε ὅτι ἄνθρωποι, πεινῶντες εἶνε λυσσωδέστεροι πολλῶν Ἑρκλέων.